

(18. 48.)

ONTWERP VAN WET,

gelijk het luidt na de daarin tot en met 20 Mei 1914 gebrachte wijzigingen.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.;

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is eene algemeene inkomstenbelasting te heffen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I.

*Belastingplichtigen.***Artikel 1.**

Onder den naam van „inkomstenbelasting” wordt eene directe belasting geheven, waaraan onderworpen zijn:

- a. zij die binnen het Rijk wonen;
- b. de binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandeelen, coöperatieve en andere vereenigingen en onderlinge verzekeringmaatschappijen;
- c. de binnen het Rijk gevestigde stichtingen, die een bedrijf of beroep uitoefenen.

Of iemand binnen het Rijk woont en of eene vennootschap, vereeniging, maatschappij of stichting binnen het Rijk is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

Artikel 2.

Aan de inkomstenbelasting zijn mede onderworpen de niet binnen het Rijk wonende of gevestigde personen en lichamen die: het genot hebben van een binnen het Rijk gelegen onroerend goed of van een op zoodanig goed gevestigd recht; persoonlijk of door een vertegenwoordiger, een bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en betrekking daaronder begrepen) binnen het Rijk uitoefenen, tenzij dit slechts tijdelijk geschiedt en korter dan drie maanden achtereen duurt; anders dan als aandeelhouder, deelgerechtigd zijn in de opbrengst van een bedrijf of beroep, dat binnen het Rijk wordt uitgeoefend, tenzij dit slechts tijdelijk geschiedt; een uit 's Rijks schatkist bezoldigd ambt bekleeden of zoodanig ambt bekleed hebbende, te dezer zake recht hebben op periodieke uitkeeringen uit 's Rijks schatkist.

Artikel 3.

De volgende verrichtingen van niet binnen het Rijk wonende of gevestigde personen en lichamen worden, ook voor zoover zij op Nederlandsch grondgebied plaats vinden, niet aangemerkt als uitoefening van een bedrijf of beroep binnen het Rijk:

- a. het vervoer te water van personen en goederen, tusschen het buitenland en de koloniën en bezittingen van het Rijk

in andere werelddoelen eenerzijds en plaatsen in Nederland anderzijds;

- b. de werkzaamheid van personeel op de vervoermiddelen, die het verkeer met het buitenland en de koloniën en bezittingen van het Rijk in andere werelddoelen onderhouden.

HOOFDSTUK II.

*Binnen het Rijk wonende natuurlijke personen.***Artikel 4.**

De binnen het Rijk wonende natuurlijke personen zijn belastingplichtig naar hun zuiver inkomen.

Onder inkomen wordt verstaan de som van hetgeen, in geld of geldswaarde, zuiver genoten wordt als opbrengst van:

- 1°. onroerende goederen;
- 2°. roerend kapitaal;
- 3°. onderneming en arbeid;
- 4°. rechten op periodieke uitkeeringen van het leven afhankelijk.

Artikel 5.

Als opbrengst van onroerende goederen worden beschouwd de voordeelen die, anders dan door de uitoefening van een bedrijf of beroep, van gebouwen en gronden worden getrokken, zooals:

- huur- of pachtommen en verdere praestatiën van huurders of pachters; vruchten waarvan het genot bij verhuring of verpachting is voorbehouden;
- de huurwaarde van gebouwen, gedeelten van gebouwen of gronden bij eigen gebruik voor woning of tot huishoudelijke doeleinden;
- uitkeeringen ter zake van opstal, erfpacht, beklemming of vaste huur;
- uitkeeringen ter zake van grondrente of andere op onroerend goed gevestigde schuldplichtigheid.

Artikel 6.

Als opbrengst van roerend kapitaal worden beschouwd de vruchten van kapitaal, dat niet in onroerende zaken of in een eigen bedrijf of beroep is belegd, zooals:

- rente van inschrijvingen op de grootboeken der nationale of buitenlandsche schuld, dividenden en rente van aandeelbewijzen, obligatiën of andere effecten;
- uitkeeringen op geldschieting en commandite;
- rente van andere schuldvorderingen, uit welchen hoofde ook, onverschillig of van de schuld een bewijs is afgegeven en of de betaling door hypotheek of op andere wijze is verzekerd;
- rente begrepen in de aflossing van schuldvorderingen;
- altijddurende rente.

Artikel 7.

De opbrengst van onderneming en arbeid omvat de niet onder art. 6 vallende voordeelen, die als winst, honorarium, traktement, salaris, arbeidsloon, vrije woning, aandeel in winst of overwinst, vacatie- of presentiegeld of onder welken naam en in welken vorm ook, verkregen worden uit bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en betrekking daaronder begrepen) en uit handelingen, werkzaamheden en diensten van elken aard.

Tot de opbrengst van een bedrijf wordt mede gerekend het eigen verbruik van in het bedrijf voortgebrachte of verkregen vruchten in den ruimsten zin of van waren, die in het bedrijf worden vervaardigd, bewerkt of ten verkoop ingeslagen.

De betaling, die de leden eener coöperatieve vereeniging of de aandeelhouders eener naamlooze vennootschap van de vereeniging of vennootschap ontvangen voor geleverde goederen

of verrichten arbeid, wordt tot haar volle bedrag als prijs der goederen of als arbeidsloon beschouwd.

Artikel 8.

De opbrengst van rechten op periodieke uitkeeringen van het leven afhankelijk, omvat de verlof- en nonactiviteits-traktementen, wachtgelden, pensioenen, lijfrenten, alsmede de verschuldigde verstrekkingen van levensonderhoud, huisvesting of andere zaken en, in het algemeen, alle verschuldigde uitkeeringen en verstrekkingen, niet aan de vervulling van een ambt of dienstbetrekking verbonden, die bij overlijden van den gerechtigde, of van een derde, eindigen.

Periodieke uitkeeringen, die genoten worden ingevolge eene verbintenis, waarvan de naleving niet in rechte kan worden gevorderd, worden niettemin als verschuldigd beschouwd. Deze bepaling geldt niet, indien de persoon, die de uitkeering geniet, met den geveer samenwoont.

Artikel 9.

Als inkomen of deel van het inkomen wordt niet beschouwd:

a. ten aanzien van minderjarigen, hetgeen zij van hunne ouders voor onderhoud en opvoeding genieten;

b. het aandeel in de winst van coöperatieve vereenigingen, dat door de leden als zoodanig wordt genoten, voor zoover het niet is begrepen in de betaling voor geleverde goederen of verrichten arbeid;

c. het aandeel in de winst van onderlinge verzekering-maatschappijen, dat door de deelnemers als zoodanig wordt genoten;

d. winst ontstaan enkel door speculatie in fondsen of goederen, anders dan in de uitoefening van een bedrijf.

Artikel 10.

De opbrengst eener bron van inkomen wordt, ter berekening van haar zuiver bedrag, verminderd met de kosten tot verwerving, inning en behoud der opbrengst en met de op de opbrengst rustende lasten, zooals:

de bedrijfs- en beroepskosten, waaronder worden verstaan de kosten noodig voor de uitoefening van een bedrijf of beroep of rechtstreeks daartoe betrekking hebbende, met inbegrip van kosten van onderhoud, verschuldigde renten en belastingen, die op het bedrijf of beroep drukken;

de volgende kosten, voor zoover zij niet reeds als bedrijfs- of beroepskosten in aanmerking komen: kosten van verzekering en onderhoud van onroerende goederen, uitkeeringen wegens opstal of ander zakelijk recht krachtens hetwelk de belastingplichtige het genot van onroerend goed heeft, op onroerende goederen rustende belastingen en uitkeeringen wegens daarop gevestigde schuldplichtigheid, kosten van verhuring of verpachting van onroerende goederen, kosten vallende op de verzilvering van coupons, kosten van beheer.

Van de onzuivere opbrengst van een bedrijf of beroep worden bovendien afgetrokken de afschrijvingen op zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebruikt, en de afschrijvingen op schuldvorderingen, een en ander volgens goed koopmansgebruik.

Traktementen en andere belooningen alsmede verlof- en nonactiviteitstraktementen, wachtgelden en pensioenen worden verminderd met verplichte bijdragen voor pensioenen en fondsen.

Artikel 11.

Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebruikt, uitgaven voor overneming, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf en andere uitgaven van dien aard, worden niet als bedrijfs- of beroepskosten beschouwd.

Uitgezonderd zijn:

1°. de uitgaven noodig ter vervanging van zaken, waarop niet wordt afgeschreven, gebouwen niet daaronder begrepen;

2°. de uitgaven tot aanschaffing van voorwerpen van geringe waarde, voor zoover die uitgaven gewoonlijk tot de dagelijksche onkosten van het bedrijf of beroep worden gerekend.

Voorts is geen aftrek toegelaten ter zake van het vormen of vergrooten van een reservefonds of voor interest van eigen kapitaal.

Artikel 12.

Voor de heffing der belasting wordt de opbrengst bepaald van de bronnen van inkomen, die bij den aanvang van het belastingjaar voor den belastingplichtige bestaan. Bedrijven, beroepen, handelingen, werkzaamheden en diensten, die vóór dat tijdstip door hem zijn uitgeoefend, verricht of bewezen, worden als eene bestaande bron van inkomen aangemerkt, indien zij niet voorgoed zijn gestaakt.

Ten aanzien van personen, die op een later tijdstip belastingplichtig worden, treedt dat tijdstip voor den aanvang van het belastingjaar in de plaats.

Artikel 13.

De opbrengst van iedere bron van inkomen wordt gesteld op het bedrag dat zij voor den belastingplichtige zuiver heeft opgeleverd over het laatst verlopen kalenderjaar of, voor zooveel de opbrengst van onderneming of arbeid betreft, over het laatst verlopen boekjaar, indien dit niet met het kalenderjaar samenvalt.

Artikel 14.

Is de opbrengst van eenige bron van inkomen nog niet over een vol kalender- of boekjaar door den belastingplichtige genoten, dan wordt zij in rekening gebracht tot haar bekend of te begrooten jaarlijksch zuiver bedrag.

Op dezelfde wijze wordt gehandeld, indien door het ontstaan, vervallen of wijzigen eener gemeenschap, verandering is gekomen in de verhouding naar welke de belastingplichtige gerechtigd is tot het genot der voordeelen van eenige zaak, en sedert die verandering nog geen vol kalender- of boekjaar is verstreken.

Artikel 15.

Bevordering of verplaatsing in een anderen werkring, bij een tak van openbaren dienst of in dienst van een bijzonder persoon of lichaam, wordt niet beschouwd als het ontstaan eener nieuwe bron van inkomen.

Daarentegen wordt het ontstaan eener nieuwe bron van inkomen aangenomen bij aanvaarding of hervatting van eenigen dienst binnen het Rijk na dienstverrichting in het buitenland of in eene der koloniën of bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen.

Artikel 16.

De jaarlijksche zuivere opbrengst van tijdelijk niet belegde gelden wordt bepaald naar de wijze, waarop zij zullen worden belegd, of, indien aan de gelden nog geen bestemming is gegeven, op vier ten honderd berekend.

Artikel 17.

Wanneer ten aanzien eener bron van inkomen bij toepassing der regelen omtrent de bepaling der zuivere opbrengst een

Heffing eener inkomstenbelasting.

verlies wordt verkregen, komt dit in mindering van de zuivere opbrengst der verdere bronnen van inkomen.

Artikel 18.

Op zich zelf staande werkzaamheden blijven bij de toepassing der artikelen 12 tot en met 17 buiten aanmerking.

Heeft de belastingplichtige in het laatstverloopen kalenderjaar eene opbrengst van op zich zelf staande werkzaamheden genoten of een uit zoodanige werkzaamheden voortgesproten verlies geleden, dan wordt het volgens de genoemde artikelen bepaalde inkomen met het zuivere bedrag dier opbrengst vermeerderd of met dat verlies verminderd.

Artikel 19.

Van het volgens artt. 12 tot en met 18 bepaalde inkomen worden, ter berekening van het belastbaar (zuiver) inkomen, afgetrokken de door den belastingplichtige verschuldigde en niet met eene bron van zijn inkomen in verband staande:

a. lijfrenten, pensioenen en andere periodieke uitkeeringen en verstrekkingen als bedoeld bij art. 8;

b. alijdurende renten;

c. renten van andere schulden;

d. premiën voor levensverzekering, lijfrente of pensioen;

een en ander tot het jaarlijksch bedrag bij den aanvang van het belastingjaar of bij het ontstaan van den belastingplicht in den loop van dat jaar.

Voor de premiën, bedoeld onder letter *d* van het vorige lid, kan niet meer dan vijf ten honderd van het inkomen en niet meer dan f 100 worden afgetrokken.

Ter zake van onderhoud en opvoeding van minderjarige kinderen is geen aftrek toegelaten.

HOOFDSTUK III.

Binnen het Rijk gevestigde vennootschappen, vereenigingen, maatschappijen en stichtingen.

Artikel 20.

De binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandeelen, coöperatieve en andere vereenigingen en onderlinge verzekeringmaatschappijen zijn belastingplichtig naar het bedrag harer gewone en buitengewone uitdeelingen, gedurende het belastingjaar, aan oprichters, concessionarissen, preferente en gewone aandeelhouders, leden, deelnemers, houders van aandeelen in afzonderlijke fondsen, en andere deelgerechtigden in de winst, daaronder niet begrepen de winstaandeelen van beheerende vennoten, commissarissen of gecommitteerden, bestuurders en verder personeel en van den Staat, allen als zoodanig.

Het bedrag, dat in een boekjaar genoten is ter zake van het bezit van aandeelen op naam in andere vennootschappen, vereenigingen of maatschappijen vallende onder dit artikel, wordt van de eerstvolgende uitdeeling afgetrokken.

Artikel 21.

Bijschrijving op of uitreiking van aandeelen of obligatiën, aandeelen in afzonderlijke fondsen daaronder begrepen, en bij verzekeringmaatschappijen verhooging der verzekerde som, worden tot het bedrag, waarvoor geen storting plaats heeft, als uitdeeling beschouwd.

Daarentegen wordt niet als uitdeeling beschouwd:

a. aflossing van kapitaal;

b. betaling door eene coöperatieve vereeniging of naamlooze vennootschap, aan hare leden of aandeelhouders, voor geleverde goederen of verrichten arbeid.

Afzonderlijke fondsen, die door aandeelen worden vertegenwoordigd, worden tot het kapitaal gerekend.

Artikel 22.

Bij liquidatie geldt als uitdeeling de verdeeling van het batig saldo, tot het bedrag, waarmede dit het nog niet afgeloste kapitaal overtreft.

Artikel 23.

De stichtingen, bedoeld bij art. 1c, zijn belastingplichtig naar de zuivere opbrengst der door haar uitgeoefend wordende bedrijven en beroepen over het laatst verloopen boekjaar. Buiten aanmerking blijven winsten, voortspruitende uit- of verband houdende met het voorkomen of lenigen van armoede, verpleging, verzorging of zedelijke verbetering en het verstrekken aan minvermogens van kost, inwoning of kost en inwoning, geneeskundige hulp, geneesmiddelen en begrafenissen of begrafenisdelen.

De zuivere opbrengst van een bedrijf of beroep wordt bepaald naar de beginselen der artt. 7, 10 en 11.

HOOFDSTUK IV.

Niet binnen het Rijk wonende of gevestigde belastingplichtigen.

Artikel 24.

De niet binnen het Rijk wonende natuurlijke personen, vallende onder art. 2, zijn belastingplichtig naar hun zuiver inkomen, opgevat en berekend volgens de bepalingen van hoofdstuk II, met dien verstande, dat te hunnen aanzien op geen andere bronnen van inkomen wordt gelet dan:

1°. voor zooveel de opbrengst van onroerende goederen betreft, op binnen het Rijk gelegen gebouwen en gronden;

2°. voor zooveel de opbrengst van roerend kapitaal betreft, op geldschieting en commandite in een bedrijf of beroep, waarvan de zetel binnen het Rijk is gevestigd;

3°. voor zooveel de opbrengst van onderneming en arbeid betreft, op bedrijven en beroepen, waarvan de zetel binnen het Rijk is gevestigd, andere bedrijven, en beroepen die en voor zoover zij binnen het Rijk worden uitgeoefend, en ambten die uit 's Rijks schatkist worden bezoldigd;

4°. voor zooveel de opbrengst van rechten op periodieke uitkeeringen van het leven afhankelijk betreft, op rechten op verlof- of nonactiviteitstraktement, wachtgeld of pensioen uit 's Rijks schatkist.

Aftrek volgens art. 19 is alleen toegelaten voor de renten van schulden, die tot aankoop, stichting, verbetering of verandering der onder 1°. bedoelde goederen zijn aangegaan.

Artikel 25.

De beroepskosten der onder art. 2 vallende Nederlandsche ambtenaren worden bepaald volgens door Ons vast te stellen regelen.

Bij de opdracht van een buiten het Rijk te bekleeden ambt en bij latere verplaatsing naar een ander land, wordt voor hen het ontstaan eener nieuwe bron van inkomen aangenomen.

Voor de belasting dezer ambtenaren blijft buiten aanmerking het gedeelte van hun inkomen, dat in hunne woonplaats, rechtstreeks of door middel van de bron, waaruit het verkregen wordt, door eene directe belasting wordt getroffen. Omvat de belasting dientengevolge niet de opbrengst van binnen het Rijk gelegen onroerende goederen, dan vervalt ook de aftrek voor renten volgens het laatste lid van art. 24.

Artikel 26.

De niet binnen het Rijk gevestigde lichamen, vallende onder art. 2, zijn belastingplichtig naar eene som, welke berekend wordt als het belastbaar inkomen der niet binnen het Rijk wonende natuurlijke personen.

Artikel 27.

Voor de belasting volgens artt. 24 en 26 blijven buiten aanmerking het spoor- en trambedrijf van buitenlandsche ondernemers, voor zoover het lijnen betreft, die zich over de Nederlandsche grens uitstrekken, het verzekeringsbedrijf van buitenlandsche ondernemers en de bedrijven en beroepen, die slechts tijdelijk binnen het Rijk worden uitgeoefend.

Artikel 28.

De buitenlandsche ondernemers van spoor- en trambedrijf, bedoeld in art. 27, zijn te dier zake belastingplichtig naar de halve bruto-opbrengst hunner op Nederlandsch grondgebied gelegen lijnen en gedeelten van lijnen over het laatst verlopen boekjaar, verminderd met een interest van vier ten honderd over het bedrag der kosten van aanleg. De bruto-opbrengst van een gedeelte eener lijn wordt, zoo noodig, berekend in verhouding tot die der geheele lijn.

Is eene lijn slechts gedurende een gedeelte van het laatst verlopen boekjaar in exploitatie geweest, dan wordt de af te trekken interest dienovereenkomstig verminderd.

Buiten aanmerking blijven de gedeelten van internationale lijnen, die zich op Nederlandsch grondgebied niet verder dan tot het naast bij de grens gelegen station uitstrekken, mits in het land, waar de onderneming gevestigd is, voor Nederlandsche ondernemingen gelijke vrijstelling wordt genoten.

Artikel 29.

De buiten het Rijk gevestigde verzekeraars, die hun bedrijf binnen het Rijk uitoefenen, zijn te dier zake belastingplichtig naar tien ten honderd van het bedrag, dat in het laatst verlopen boekjaar aan premien en kapitaal ontvangen is van binnen het Rijk wonende of gevestigde verzekerden, dit bedrag verminderd met de toegestane courtages, provisiën en rabatten.

Artikel 30.

De niet binnen het Rijk wonende of gevestigde personen en lichamen, die, persoonlijk of door een vertegenwoordiger, binnen het Rijk een of meer bedrijven of beroepen tijdelijk, doch ten minste drie maanden achtereenvolgend uitoefenen, zijn te dier zake belastingplichtig naar de geheele zuivere opbrengst, die daarmede in het belastingjaar wordt verkregen.

De zuivere opbrengst wordt bepaald naar de beginselen der artt. 7, 10 en 11.

HOOFDSTUK V.

*Gehuwde belastingplichtigen. Vrijstellingen.***Artikel 31.**

De bronnen van inkomen der gehuwde vrouw alsmede hare onder art. 19 vallende schulden worden beschouwd als bronnen van inkomen en schulden van haren man.

Artikel 32.

Het vorige artikel is niet van toepassing:

1°. bij scheiding van tafel en bed;

2°. bij scheiding van goederen, zonder scheiding van tafel en bed;

3°. indien de vrouw voor zich het beheer harer roerende en onroerende goederen en het vrije genot harer inkomsten heeft bedongen.

Nochtans wordt in de onder 2°. en 3°. bedoelde gevallen, wanneer de beide echtgenooten binnen het Rijk wonen, de belasting naar hun gezamenlijk belastbaar inkomen berekend en over hen omgeslagen in verhouding van ieders belastbaar inkomen.

Artikel 33.

Van de belasting zijn vrijgesteld de diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen; allen, mits zij vreemdeling zijn en overigens binnen het Rijk geen bedrijf of beroep uitoefenen, en onder voorwaarde van wederkeerigheid, indien door den Staat, tot welken die personen behooren, een belasting naar het inkomen of naar het vermogen wordt geheven.

Artikel 34.

De vrijstellingen volgens het vorige artikel strekken zich niet uit tot:

1°. de voordeelen uit binnen het Rijk gelegen gebouwen en gronden;

2°. hetgeen, anders dan op aandeelen, genoten wordt uit hoofde van deelgerechtigdheid in de opbrengst van bedrijven en beroepen, waarvan de zetel binnen het Rijk is gevestigd, of van andere bedrijven en beroepen, die en voorzoover zij binnen het Rijk worden uitgeoefend.

Ook voor hen, die binnen het Rijk wonen, is hierbij van toepassing de bepaling van art. 24, laatste lid.

Artikel 35.

Binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschappen met een ten algemeenen nutte strekkend doel, zijn van de belasting vrijgesteld, mits uitsluitend publiekrechtelijke lichamen houders der aandeelen zijn.

Artikel 36.

Personen, wonende in eene der koloniën of bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen, zijn van de belasting vrijgesteld voor zooveel betreft bezoldiging, verlof- of non-activiteitstraktement, wachtgeld of pensioen uit 's Rijks schatkist.

HOOFDSTUK VI.

*Bedrag der belasting.***Artikel 37.**

De belasting der natuurlijke personen wordt geheven volgens het onderstaande tarief:

Belastbare som.	Belasting.
f 650 of meer, doch minder dan f 700 . . .	f 1,25
700 " " " " " 750 . . .	2,—
750 " " " " " 800 . . .	2,75
800 " " " " " 850 . . .	3,50
850 " " " " " 900 . . .	4,25
900 " " " " " 950 . . .	5,—
950 " " " " " 1000 . . .	5,75
1000 " " " " " 1050 . . .	6,50
1050 " " " " " 1100 . . .	7,25
1100 " " " " " 1150 . . .	8,—
1150 " " " " " 1200 . . .	8,75
1200 " " " " " 1250 . . .	9,50
1250 " " " " " 1300 . . .	10,25
1300 " " " " " 1350 . . .	11,—
1350 " " " " " 1400 . . .	12,—
1400 " " " " " 1450 . . .	13,—
1450 " " " " " 1500 . . .	14,—

Is de belastbare som f 1500 of meer, doch minder dan f 2000, dan is verschuldigd f 15 benevens f 2 voor elk geheel bedrag van f 100, waarmede zij de som van f 1500 te boven gaat.

Heffing eener inkomstenbelasting.

Is de belastbare som f 2000 of meer, doch minder dan f 10 000, dan is verschuldigd f 25 benevens f 3 voor elk geheel bedrag van f 100, waarmede zij de som van f 2000 te boven gaat.

Is de belastbare som f 10 000 of meer, doch minder dan f 20 000, dan is verschuldigd f 265 benevens f 4 voor elk geheel bedrag van f 100, waarmede zij de som van f 10 000 te boven gaat.

Is de belastbare som f 20 000 of meer, dan is verschuldigd f 665 benevens f 5 voor elk geheel bedrag van f 100, waarmede zij de som van f 20 000 te boven gaat.

Artikel 38.

Het belastbaar inkomen der binnen het Rijk wonende personen, niet meer bedragende dan f 5000, wordt, alvorens het tarief van art. 37 daarop wordt toegepast, verminderd met f 50 voor ieder minderjarig eigen of aangehuwd kind of pleegkind, dat niet zelf in deze belasting wordt aangeslagen.

Als pleegkind van den belastingplichtige wordt slechts aangemerkt, wie door hem als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

Artikel 39.

De belasting der vennootschappen, vereenigingen, maatschappijen en stichtingen, bedoeld bij art. 1 b en c, en der lichamen vallende onder art. 2, is f 5 voor elk geheel bedrag van f 100.

HOOFDSTUK VII.

*Belastingjaar.***Artikel 40.**

Het belastingjaar begint met 1 Mei en eindigt met 30 April.

Artikel 41.

Voor hen, die op of na 1 Mei belastingplichtig worden ingevolge art. 1 a of art. 2, wordt de belasting slechts geheven voor zooveel twaalfde gedeelten als er nog geheele maanden van het belastingjaar over zijn.

Artikel 42.

Het vorige artikel is niet van toepassing op de niet binnen het Rijk wonende of gevestigde personen en lichamen, die en voor zoover zij slechts tijdelijk binnen het Rijk een bedrijf of beroep uitoefenen.

De te dezer zake opgelegde aanslagen worden telkens na afloop van een kwartaal, bij gebleken noodzakelijkheid, door een naderen aanslag aangevuld.

HOOFDSTUK VIII.

*Aangifte.***Artikel 43.**

Ten behoeve der aanslagsregeling kunnen de belastingplichtigen tot het doen eener aangifte worden uitgenoodigd door uitreiking van een daarvoor te bezigen biljet.

Zoodanig biljet zal worden uitgereikt aan :

1°. de personen wier namen zijn vermeld op de lijst, bedoeld bij artikel 14, lid 1 der wet van 27 September 1892 (*Staatsblad* n°. 223) op de vermogensbelasting, zooals die wet is gewijzigd, laatstelijk bij de wet van 15 Juli 1907 (*Staatsblad* n°. 203);

2°. de overige binnen het Rijk wonende natuurlijke personen, wier inkomen, ongerekend de opbrengsten uit de bronnen van art. 4, onder 1, 2 en 4, geacht wordt hoofdzakelijk te bestaan uit vaste traktementen of salarissen, of wier belastbaar inkomen in het vorig belastingjaar op f 2000 of meer is geschat;

3°. de in art. 2 bedoelde, niet binnen het Rijk wonende of gevestigde personen en lichamen, die persoonlijk of door een vertegenwoordiger een bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en betrekking daaronder begrepen) binnen het Rijk uitoefenen, wanneer de som, waarnaar zij belastingplichtig zijn, vermoed wordt f 2000 of meer te bedragen;

4°. de vennootschappen, vereenigingen en maatschappijen, bedoeld in art. 1 b en de stichtingen, bedoeld in art. 1 c;

5°. de niet binnen het Rijk wonende of gevestigde personen en lichamen, die het genot hebben van een binnen het Rijk gelegen onroerend goed of van een op zoodanig goed gevestigd recht;

6°. ieder, die zijn verlangen te kennen geeft eene aangifte te doen.

Artikel 44.

De aangifte der binnen het Rijk wonende natuurlijke personen bestaat uit eene opgave van :

1°. het belastbaar inkomen, met summier aanwijzing der bestanddeelen zoowel van het onzuiver inkomen als van den aftrek volgens art. 19;

2°. de kinderen, die voor vermindering der belasting in aanmerking komen;

3°. verdere bijzonderheden, die voor de uitvoering der wet noodig of van nut kunnen zijn.

De aangifte der vennootschappen, vereenigingen, maatschappijen en stichtingen, vallende onder art. 1, en der personen en lichamen vallende onder art. 2, is van gelijke strekking, behoudens de verschillen, die uit het verschil tusschen de bepalingen van hoofdstuk III of IV eenerzijds en die van hoofdstuk II anderzijds voortvloeien.

Er zijn bijzondere biljetten tot aangifte van hetgeen door de bij art. 2 bedoelde belastingplichtigen, als deelgerechtigde in de opbrengst, genoten wordt uit bedrijven en beroepen, die binnen het Rijk worden uitgeoefend.

Voor de aangiftebiljetten worden de noodige formulieren vastgesteld bij algemeenen maatregel van bestuur.

Artikel 45.

Het aangiftebiljet kan worden uitgereikt :

indien het een minderjarige of onder curatele gestelde betreft, aan zijn wettelijken vertegenwoordiger of diens gemachtigde;

indien het een belastingplichtige betreft, die sedert den aanvang van het belastingjaar overleden is, aan een der erfgenamen, den executeur-testamentair of den bewindvoerder over de nalatenschap.

Artikel 46.

Voor buiten het Rijk gevestigde verzekeraars wordt aan ieder vertegenwoordiger binnen het Rijk een biljet uitgereikt tot aangifte voor zooveel zijn beheer betreft. Zijn er twee of meer vertegenwoordigers, doch is één hunner met het algemeen beheer belast, dan wordt alleen aan dezen een biljet uitgereikt tot aangifte voor het geheele Rijk.

De bijzondere aangiftebiljetten, bedoeld bij het voorlaatste lid van art. 44, worden uitgereikt aan dengene, die het bedrijf of beroep binnen het Rijk, persoonlijk of door een vertegenwoordiger, uitoefent. Zijn er twee of meer, dan wordt het biljet aan één hunner uitgereikt.

Artikel 47.

De uitreiking van aangiftebiljetten aan personen, die niet binnen het Rijk wonen, en aan buitenslands gevestigde lichamen kan geschieden door bezorging van het biljet aan hun binnen het Rijk gelegen kantoor, fabriek, winkel of andere inrichting voor de uitoefening van hun bedrijf of beroep of,

indien zij voor de uitoefening van hun bedrijf of beroep een binnen het Rijk wonend vertegenwoordiger hebben, door bezorging van het biljet aan diens woning.

Voor personen als bedoeld bij het vorige lid, wier echtgenoot binnen het Rijk woont, kan het biljet worden bezorgd aan de woning der echtgenoot.

Artikel 48.

De zorg voor de uitreiking der aangiftebiljetten is opgedragen aan den ontvanger der directe belastingen.

De dag der uitreiking wordt, indien zij niet door middel van de post geschiedt, op het biljet vermeld.

Artikel 49.

Ieder, wien voor hem zelven of, krachtens art. 45 of 46, voor een ander een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden dat biljet duidelijk, stellig en zonder voorbehoud, naar waarheid in te vullen of te doen invullen en te ondertekenen.

Artikel 50.

De aangifte kan, namens hem die daartoe gehouden is, door een ander worden ondertekend, mits krachtens volmacht of krachtens vergunning van den ontvanger.

Indien iemand verklaart niet te kunnen schrijven, wordt het biljet, op zijn verlangen, met vermelding der reden door of vanwege den ontvanger ingevuld en, na voorlezing, namens den aangever ondertekend.

Artikel 51.

De aangiftebiljetten moeten binnen twintig dagen na de uitreiking ten kantore van den ontvanger worden terugbezorgd. Hiervoor kan kosteloos gebruik worden gemaakt van de post.

Desverlangd wordt een ontvangbewijs afgegeven.

De termijn voor de terugbezorging kan door den ontvanger worden verlengd.

Voor biljetten, die in het ongereede zijn geraakt, worden kosteloos nieuwe verstrekt.

Artikel 52.

De termijn van twintig dagen, bepaald bij het vorige artikel, geldt niet voor de vennootschappen, vereenigingen en maatschappijen, vallende onder art. 1. De bestuurders of beheerende vennoten mogen echter een besluit tot het doen eener belastbare uitdeeling niet uitvoeren, alvorens die uitdeeling is aangegeven.

Bij ontbinding der vennootschap, vereeniging of maatschappij zijn de met de vereffening belaste personen gehouden tot het doen van aangifte voor de heffing der belasting ingevolge art. 22. Zij zijn voor die belasting hoofdelijk aansprakelijk.

De aangiften volgens dit artikel worden gedaan door inlevering van een volgens de eischen van art. 49 ingevuld en ondertekend aangiftebiljet ten kantore van den ontvanger in wiens dienstkring de vennootschap, vereeniging of maatschappij gevestigd is.

HOOFDSTUK IX.

Aanslag.

A. Plaats van den aanslag.

Artikel 53.

De belastingplichtigen bedoeld bij art. 1 a, worden aangeslagen in de gemeente, waar zij wonen; personen, die geen vaste woonplaats hebben, in de gemeente, waar zij zijn opgespoord of waar zij zich hebben aangemeld.

De belastingplichtigen bedoeld bij art. 1 b en c, worden aangeslagen in de gemeente, waar zij gevestigd zijn.

Artikel 54.

Bezwaren betreffende de toepassing van het vorige artikel kunnen door den aangeslagene binnen twee maanden na de

dagteekening van het aanslagbiljet en door ieder ander belanghebbende uiterlijk binnen drie maanden na afloop van het belastingjaar bij Ons worden ingebracht.

Door Ons wordt beslist, den Raad van State gehoord.

Artikel 55.

De niet binnen het Rijk wonenden, die een uit 's Rijks schatkist bezoldigd ambt bekleeden of, zoodanig ambt bekleed hebbende, te dezer zake recht hebben op periodieke uitkeeringen uit 's Rijks schatkist, worden aangeslagen te 's Gravenhage. De overige belastingplichtigen bedoeld bij art. 2, worden aangeslagen in de gemeente waar het onroerend goed gelegen is of het bedrijf of beroep uitsluitend of hoofdzakelijk wordt uitgeoefend.

Het vorige lid is niet van toepassing op de belasting volgens art. 28, 29 of 30. Hiervoor worden aangeslagen:

de ondernemers van spoor- en tramwegdiensten te 's Gravenhage;

de verzekeraars in de gemeenten, waar hunne vertegenwoordigers zijn gevestigd, of, indien één hunner met het algemeen beheer binnen het Rijk is belast, in de gemeente, waar deze is gevestigd;

zij die slechts tijdelijk binnen het Rijk een bedrijf of beroep uitoefenen, in de gemeente, waar dit uitsluitend of hoofdzakelijk plaats vindt.

Artikel 56.

Door Onzen Minister van Financiën worden de noodige voorschriften gegeven nopens de gemeente, waar de belastingplichtigen worden aangeslagen voor wie door de bepalingen van het vorige artikel hetzij geene, hetzij meer dan éene gemeente wordt aangewezen.

B. Schattingscommissiën.

Artikel 57.

In iedere gemeente is eene schattingscommissie, bestaande uit vijf leden.

Wij behouden Ons voor om voor meerdere gemeenten te zamen, gelegen in dezelfde provincie, slechts éene schattingscommissie, en tevens om in eene gemeente meer dan éene schattingscommissie, ieder voor een bepaald gedeelte, in te stellen.

Artikel 58.

De inspecteur der directe belastingen is ambtshalve lid en voorzitter der schattingscommissie.

De overige leden worden door den gemeenteraad benoemd, tenzij de schattingscommissie voor verschillende gemeenten te zamen is ingesteld, in welk geval deze leden worden benoemd door Gedeputeerde Staten der provincie.

De inspecteur kan zich doen vertegenwoordigen door een ander ambtenaar der directe belastingen, aan te wijzen bij of krachtens voorschrift van Onzen Minister van Financiën.

Artikel 59.

De niet ambtelijke leden moeten den vollen ouderdom van 25 jaren hebben bereikt.

Tusschen de leden mag geen bloed- of aanverwantschap in den eersten of tweeden graad bestaan; noch mogen zij met elkander in het huwelijk verbonden zijn. Wie na zijne benoeming in een verboden graad van zwagerschap geraakt, behoeft niet af te treden. De zwagerschap houdt op door het overlijden van hem, die haar veroorzaakte.

Artikel 60.

De niet ambtelijke leden worden benoemd voor een tijdvak van vier jaren, ingaande met 1 Mei. Zij zijn herbenoembaar.

Tusschentijds kunnen zij door het college, dat hen benoemde, bij een met redenen omkleed besluit worden ontslagen. Bij ontslag of overlijden heeft eene nieuwe benoeming plaats voor het nog niet verstreken gedeelte van het vierjarig tijdvak.

Artikel 61.

De niet ambtelijke leden leggen, alvorens hunne taak te aangaan, in handen van den voorzitter den eed of de belofte af, dat zij de werkzaamheden aan hun ambt verbonden, naar plicht en geweten, nauwgezet en onpartijdig zullen verrichten, en dat zij de bij de wet op de inkomstenbelasting voorgeschreven geheimhouding zullen in acht nemen.

Van deze handeling wordt door den voorzitter melding gemaakt op de akte van benoeming.

Bij herbenoeming wordt geen nieuwe eed (of belofte) gevorderd, doch wordt door den voorzitter op de akte van benoeming naar den vroeger afgelegden eed (of belofte) verwezen.

Artikel 62.

Tot het nemen van een besluit wordt de tegenwoordigheid van ten minste drie leden vereischt.

De besluiten der commissie worden bij meerderheid van stemmen genomen. Wordt geen meerderheid verkregen, dan beslist de stem van den voorzitter.

De besluiten en uitgaande stukken worden door den voorzitter en ten minste één der overige leden geteekend.

Artikel 63.

Indien de commissie hare werkzaamheden niet tijdig aanvangt en ten einde brengt, kan de voorzitter door den directeur der directe belastingen worden gemachtigd om die werkzaamheden alleen af te doen.

Artikel 64.

De vergaderingen der commissie worden op verlangen van den voorzitter bijgewoond door den ontvanger der directe belastingen, die alsdan eene raadgevende stem heeft.

Artikel 65.

De gemeente op wier grondgebied de commissie is gevestigd, verschaft, desgevorderd tegen vergoeding van Rijkswegen, het lokaal voor de vergaderingen der commissie en de benodigde verwarming, verlichting en schrijfbehoeften.

Aan de niet ambtelijke leden wordt door Ons presentiegeld toegekend.

*C. Commissiën van aanslag.***Artikel 66.**

In iedere inspectie der directe belastingen is eene commissie van aanslag.

De standplaats van den inspecteur is tevens de standplaats der commissie.

Wij behouden Ons voor in eene inspectie meer dan ééne commissie van aanslag in te stellen, ieder voor een bepaald gedeelte der inspectie, en voor eene commissie eene andere standplaats aan te wijzen dan die van den inspecteur.

Artikel 67.

De inspecteur der directe belastingen is ambtshalve lid der commissie van aanslag. Vier andere leden worden benoemd door Gedeputeerde Staten der provincie, waarin de standplaats der commissie is gelegen.

Bij het regelen der aanslagen van de in artikel 43, lid 2, 1°., bedoelde personen, maakt een door Onzen Minister van Financiën aan te wijzen inspecteur der registratie deel uit van de commissie.

In het geval bedoeld in het vorige lid is voorzitter der commissie de oudste in jaren der beide inspecteurs; in alle overige gevallen de inspecteur der directe belastingen.

Artikel 68.

De artt. 59 tot en met 62 zijn mede van toepassing op de commissiën van aanslag.

De gemeente, op wier grondgebied de commissie is gevestigd,

verschafft, desgevorderd tegen vergoeding van Rijkswegen, het lokaal voor de vergaderingen der commissie en de benodigde verwarming, verlichting en schrijfbehoeften.

Aan de niet ambtelijke leden wordt door Ons presentiegeld toegekend.

*D. Regeling der aanslagen.***Artikel 69.**

De aanslagen der hier te lande wonende natuurlijke personen, aan of voor wie geen aangiftebiljet is uitgereikt, worden vastgesteld door de schattingscommissie.

De overige aanslagen worden vastgesteld door den inspecteur, met dien verstande, dat de aanslagen van de personen, bedoeld in artikel 43, lid 2, 1°., in overleg met den inspecteur der registratie worden vastgesteld.

Met afwijking van het bepaalde in het vorig lid worden de aanslagen vastgesteld door de commissie van aanslag:

a. op verlangen van den aangever;

b. indien de inspecteur het voor de juiste regeling van den aanslag noodig acht;

c. indien de inspecteur der registratie het voor de juiste regeling van den aanslag der in artikel 43, lid 2, 1°., bedoelde personen noodig acht.

Waar in dit artikel en volgende artikelen zonder nadere aanduiding gesproken wordt van „inspecteur”, wordt daarmee bedoeld de inspecteur der directe belastingen.

Artikel 70.

De schattingscommissie, haar voorzitter, de commissie van aanslag en de inspecteur kunnen dengene, die eene aangifte heeft gedaan, uitnoodigen om mondeling of schriftelijk nadere inlichtingen te geven.

De aangever die ingevolge de wet verplicht is boek te houden is, desgevraagd, gehouden, den voorzitter der schattingscommissie of den inspecteur inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving der aangifte of zijner nadere beweringen kunnen dienen.

De aanslagen worden zoo noodig met afwijking van de gedane aangifte vastgesteld.

Artikel 71.

De directeur der directe belastingen kan het besluit eener commissie nopens het opleggen of het bedrag van een aanslag vernietigen en den inspecteur tot de vaststelling van een aanslag machtigen.

Deze bevoegdheid moet binnen twee maanden worden uitgeoefend.

Geldt het den aanslag van een persoon als bedoeld onder n°. 1 van art. 43, tweede lid, dan vraagt de directeur vooraf het advies van den inspecteur der registratie.

Artikel 72.

Op uitnoodiging van den inspecteur brengen de schattingscommissiën en commissiën van aanslag advies uit omtrent de regeling van aanslagen, die door een ander inspecteur of eene andere commissie moeten worden vastgesteld.

HOOFDSTUK X.

*Bezwaren tegen den aanslag.***Artikel 73.**

Hij die bezwaar heeft tegen den hem opgelegden aanslag, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet, een bezwaarschrift indienen bij den inspecteur.

Artikel 74.

Op de bezwaarschriften wordt uitspraak gedaan door de commissie of den ambtenaar, die den aanslag heeft vastgesteld.

Is de aanslag vastgesteld door den inspecteur in overleg met den inspecteur der registratie, dan heeft gelijk overleg plaats omtrent de uitspraak op het bezwaarschrift.

Indien een der inspecteurs het verlangt, wordt uitspraak gedaan door de commissie van aanslag.

Indien de reclamant het verlangen daartoe heeft te kennen gegeven, wordt hij vooraf gehoord. Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen of om de overwegingen te vernemen die bij de vaststelling van den aanslag hebben gegolden. Alle oproepingen worden gedaan op een termijn van ten minste vijf dagen en geschieden, voor zooveel de schattingscommissie en de commissie van aanslag betreft, door den voorzitter.

De reclamant kan, om geldige reden, zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen.

Hij is, desgevraagd, gehouden den voorzitter der schattingscommissie of den inspecteur inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden die tot staving zijner beweringen kunnen dienen.

Artikel 75.

Indien de volgens hoofdstuk VIII vereischte aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge art. 70 of 74, wordt de aanslag gehandhaafd, zoo niet is gebleken, dat en in hoever hij onjuist is.

Hij wien inzage van boeken of andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben gehad, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

Artikel 76.

De uitspraak op het bezwaarschrift is met redenen omkleed. Afschrift wordt door den inspecteur aan den reclamant gezonden, bij aangeteekenden brief of tegen gedagteekend ontvangbewijs.

Artikel 77.

Hij die bezwaar heeft tegen de uitspraak op zijn bezwaarschrift, kan binnen eene maand, nadat het afschrift ingevolge art. 76 ter post is bezorgd of tegen ontvangbewijs is uitgereikt, in beroep komen bij den raad van beroep voor de directe belastingen, tot wiens rechtsgebied de gemeente van aanslag behoort.

Artikel 78.

Is de uitspraak gedaan door de schattingscommissie of de commissie van aanslag, dan kan ook de inspecteur bij dien raad in beroep komen, mits vóór de toezending van het afschrift ingevolge art. 76. Maakt de inspecteur van deze bevoegdheid gebruik, dan geeft hij daarvan bij die toezending kennis aan den reclamant.

Artikel 79.

Het beroep op den raad wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift. Een afschrift der uitspraak, waartegen het beroep is gericht, wordt daarbij overgelegd.

De inspecteur voegt bij zijn beroepschrift bovendien een afschrift hiervan.

Artikel 80.

Indien de volgens hoofdstuk VIII vereischte aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge art. 70 of 74, wordt de aanslag, zooals hij laatstelijk is vastgesteld, gehandhaafd, zoo niet den raad is gebleken, dat en in hoever hij onjuist is.

Is in een dier gevallen de inspecteur krachtens art. 78 beroep gekomen, dan wordt de oorspronkelijke aanslag hersteld, zoo niet den raad is gebleken, dat en in hoever hij onjuist was.

Hij wien inzage van boeken of andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben gehad, tenzij het tegendeel voor den raad aannemelijk is gemaakt.

Artikel 81.

De raad kan toestaan, dat eene gedane aangifte wordt verbeterd.

Hij die bij zijne aangifte volhardt, kan door den raad worden uitgenoodigd haar door de volgende verklaring te bevestigen:

„Ik verklaar naar mijn beste weten, dat de aangifte, die hier voor mij ligt, overeenkomstig de bepalingen der wet naar waarheid is gedaan”.

Om geldige reden kan de raad toelaten, dat deze verklaring krachtens een bijzondere volmacht wordt afgelegd.

Van het afleggen der verklaring wordt proces-verbaal opgemaakt, dat door hem die haar aflegde, alsmede door den voorzitter en de leden van den raad wordt ondertekend.

De bevestigde aangifte wordt voor de uitspraak van den raad als juist beschouwd.

Wanneer de verklaring op de daartoe gedane uitnoodiging niet wordt afgelegd of het proces-verbaal door hem, die haar aflegde, niet wordt ondertekend, handhaaft de raad den aanslag, zooals hij laatstelijk is vastgesteld, tenzij de inspecteur, krachtens art. 78 in beroep is gekomen, als wanneer de oorspronkelijke aanslag wordt hersteld.

Het tweede lid is alleen van toepassing op natuurlijke personen. Het blijft buiten toepassing, indien aan de verplichting ingevolge art. 70 of 74 niet volledig is voldaan.

HOOFDSTUK XI.

Navordering.

Artikel 82.

Bijaldien eenig feit grond oplevert voor het vermoeden, dat een aanslag ten onrechte is achterwege gebleven of vernietigd, of dat een te lage aanslag is opgelegd, kan de te weinig geheven belasting van den belastingplichtige of zijne erfgenamen worden nagevorderd, zoolang niet sedert den aanvang van het belastingjaar twee jaren zijn verstreken.

Ontstaat dit vermoeden door eene aangifte, voor welke inlevering, overeenkomstig de bepalingen der Successiewet, uitstel is verleend, dan wordt de termijn, binnen welke de aanslag tot navordering kan worden opgelegd, van rechtswege met den tijd van het uitstel verlengd.

Navordering is niet toegelaten, wanneer geen verplichting tot het doen eener aangifte heeft bestaan.

Artikel 83.

De vaststelling der aanslagen tot navordering van belasting is opgedragen aan den inspecteur in wiens dienstkring de oorspronkelijke aanslag is opgelegd of vermoedelijk een aanslag had moeten zijn opgelegd.

Artikel 84.

Voor iedere navordering wordt de machtiging van een door Ons aan te wijzen hoofdambtenaar vereischt.

Alvorens deze machtiging te vragen, is de inspecteur verplicht den belastingplichtige, of na diens overlijden ieder der bekende erfgenamen, den executeur-testamentair of den bewindvoerder over zijne nalatenschap, mededeeling te doen van het in artikel 82 bedoelde feit en van het bedrag, dat vermoedelijk ten onrechte niet in aanmerking is genomen, met uitnoodiging binnen een door den inspecteur te bepalen termijn van ten minste één maand de opheldering te geven, welke hij dienstig mocht achten.

Bij deze uitnoodiging voegt de inspecteur een afschrift der ingeleverde aangiften, betreffende de belastingjaren, waarover de navordering zich uitstrekt.

De tot de erfgenamen gerichte uitnoodiging kan worden gezonden aan de bij artikel 19 der Successiewet bedoelde woonplaats. Zij kan, zoolang niet sedert de aangifte voor het recht van successie twee maanden zijn verstreken, tot de gezamenlijke erfgenamen, zonder uitdrukking van namen en woonplaatsen, zijn gericht.

Heffing eener inkomstenbelasting.

Bij het aanvragen der machtiging wordt ten aanzien van de in artikel 43, lid 2, 1°., bedoelde personen het advies overgelegd van den inspecteur der registratie.

Het bewijs der machtiging van den bij het eerste lid bedoelden hoofdambtenaar geldt als bewijs, dat de voorschriften van dit artikel zijn nageleefd.

Het tweede lid blijft buiten toepassing, indien door den belastingschuldige, of na zijn overlijden door zijne erfgenamen, schriftelijk wordt verklaard, dat zij tot de daarbij bedoelde opheldering niet in staat zijn, of indien zij uit eigen beweging schriftelijk mededeeling hebben gedaan, dat de aanslag te laag is geschied of ten onrechte is achterwege gelaten of vernietigd en de inlichtingen worden verstrekt, noodig voor de regeling van een aanslag tot navordering.

Artikel 85.

De in een naderen aanslag te begrijpen belasting wordt met het viervoud daarvan verhoogd, tenzij blijkt, dat slechts over één belastingjaar te weinig belasting is geheven.

In geval van navordering over twee belastingjaren wordt de verhooging slechts toegepast op één der bedragen, die van den belastingplichtige te weinig zijn geheven, bij verschil op het grootste.

Artikel 86.

Door een aanslag, opgelegd naar aanleiding van eene uit eigen beweging gedane mededeeling, als bedoeld in het slot van art. 84, vervalt niet het recht van navordering voor de belasting, welke daarna nog te weinig mocht zijn geheven.

Artikel 87.

Hij die bezwaar heeft tegen den hem opgelegden aanslag tot navordering van belasting kan, binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet, een met redenen omkleed beroepschrift indienen bij den raad van beroep voor de directe belastingen tot wiens rechtsgebied de gemeente van aanslag behoort.

Artikel 88.

Indien de aangeslagene is overleden, kan de erfgenaam, executeur-testamentair of bewindvoerder, die tegen den aanslag is opgekomen, door den raad worden uitgenoodigd, hetzij terstond, hetzij in eene nadere vergadering, de volgende verklaring af te leggen:

„Ik verklaar, dat ik niet weet, noch vermoed, dat papieren behorende tot den boedel van N.N., na zijn (haar) overlijden vernietigd of weggenomen zijn met het doel de bewijzen van te lage aangifte voor de inkomstenbelasting te doen verdwijnen.

„Ik verklaar, dat ik de papieren van dien boedel, voor zoover voorhanden, onderzocht heb en dat ik noch door dat onderzoek, noch door eenige andere omstandigheid, van welken aard ook, weet of vermoed, dat de aangifte van N. N. voor de inkomstenbelasting over het belastingjaar (een der belastingjaren) te laag is gedaan”.

Indien geen aangifte is gedaan, worden de woorden „te lage aangifte voor de inkomstenbelasting” vervangen door: „te lagen aanslag in de inkomstenbelasting”. Het slot der verklaring luidt alsdan: „dat N. N. in de inkomstenbelasting over het belastingjaar (een der belastingjaren) te laag is aangeslagen”.

Het formulier der verklaring wordt, ingeval oorspronkelijk geen aanslag was opgelegd of ingeval het een vernietigden aanslag betreft, zoo noodig gewijzigd.

Om geldige reden kan de raad toelaten, dat een ander dan hij die het beroepschrift heeft ingediend, de verklaring aflegt.

Van het afleggen der verklaring wordt proces-verbaal opge maakt, dat door hem die haar aflegde, alsmede door den voorzitter en de leden van den raad wordt ondertekend.

Het afleggen der verklaring heeft ten gevolge, dat de aanslag wordt vernietigd.

Wanneer de verklaring op de daartoe gedane uitnoodiging niet wordt afgelegd of het proces-verbaal door hem die haar aflegde, niet wordt ondertekend, handhaaft de raad den aanslag.

Artikel 89.

Indien eene navordering in verband staat met navordering van vermogensbelasting, is de inspecteur der registratie tevens belast met de in dit hoofdstuk bedoelde verrichtingen van den inspecteur der directe belastingen.

HOOFDSTUK XII.

*Verhooging van den aanslag.***Artikel 90.**

Elk beroepschrift ingediend krachtens art. 77 of 87, moet voor zoover niet beweerd wordt, dat geen aanslag had mogen zijn opgelegd, zoodanig zijn ingericht, dat daaruit eene conclusie kan worden getrokken ten aanzien van het bedrag, dat volgens den appelland had moeten worden geheven.

Artikel 91.

Indien de volgens de uitspraak van den raad van beroep verschuldigde of te recht nagevorderde belasting het bij art. 90 bedoelde bedrag te boven gaat, wordt de aanslag verhoogd met vijf en twintig ten honderd van het verschil. Had volgens den appelland geen aanslag mogen zijn opgelegd, dan strekt de verhooging zich uit tot het geheele bedrag van den door den raad gehandhaafden of vastgestelden aanslag.

Zij blijft achterwege, indien of voór zooveel het beroep uitsluitend gegrond was op verkeerde toepassing of schending der wet, alsmede indien het beroep is ingesteld tegen eene uitspraak niet voldoende aan het eerste lid van artikel 76.

De nadere aanslag voor de verhooging wordt vastgesteld door den inspecteur.

Artikel 92.

Hij die bezwaar heeft tegen den hem opgelegden naderen aanslag volgens het vorige artikel, kan binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet een met redenen omkleed beroepschrift bij den raad van beroep indienen.

HOOFDSTUK XIII.

*Ontheffingen.***Artikel 93.**

Ontheffing van den aanslag over de nog niet ingetreden maanden van het belastingjaar wordt verleend:

a. aan den belastingplichtige bedoeld bij art. 1a, die het Rijk metterwoon verlaat;

b. aan den belastingplichtige bedoeld bij art. 2, die zich binnen het Rijk metterwoon vestigt of die ophoudt in één of meer der bij dat artikel gestelde gevallen te verkeerren.

Artikel 94.

Bij overlijden van een belastingplichtige wordt, indien het inkomen, waarvoor hij is of wordt aangeslagen, geheel of ten deele bestond uit opbrengst van onderneming of arbeid, uit periodieke uitkeeringen van het leven afhankelijk of uit opbrengst van zaken waarvan hij vruchtgenot had, aan zijne erfgenamen over de nog niet ingetreden maanden van het belastingjaar geheele of gedeeltelijke ontheffing van zijn aanslag verleend.

Grondslag voor het berekenen der ontheffing is het verschil tusschen den aanslag en de belasting, die over gelijk tijdvak zou zijn geheven, indien de opbrengst van onderneming tot geen hooger bedrag dan vier ten honderd 's jaars van het daarin belegde eigen kapitaal in rekening ware gebracht en de verdere onder het vorige lid vallende bestanddeelen van het inkomen buiten aanmerking waren gelaten.

Artikel 95.

Aan den belastingplichtige bedoeld bij art. 1a, alsmede aan den Nederlandschen ambtenaar belastingplichtig volgens art. 2, wordt, indien zijn belastbaar inkomen, berekend over een jaar, door het staken van een bedrijf of beroep, door het eindigen van een vruchtgenot of door het ophouden van periodieke uitkeeringen als bedoeld bij art. 8, daalt beneden drie vierde van het bedrag waarnaar zijn aanslag is, of wordt geregeld, over de nog niet ingetreden maanden van het belastingjaar eene ontheffing op dien aanslag verleend.

Grondslag voor het berekenen der ontheffing is het verschil tusschen den aanslag en de belasting die naar het overgebleven belastbaar inkomen over gelijk tijdvak zou zijn geheven.

De ontheffing wordt niet verleend, wanneer binnen drie maanden het belastbaar inkomen, door het ontstaan eener nieuwe bron van inkomen uit bedrijf of beroep, vruchtgenot of periodieke uitkeering, stijgt tot of boven het hiervoren bedoelde drie vierde gedeelte.

Artikel 96.

De ontheffingen volgens dit hoofdstuk moeten, uiterlijk binnen drie maanden na afloop van het belastingjaar, schriftelijk worden aangevraagd aan den inspecteur in wiens dienstkring de aanslag is of zal worden opgelegd.

Artikel 97.

De uitspraak van den inspecteur op een verzoekschrift als bedoeld bij het vorig artikel, is met redenen omkleed, wanneer het verzoek geheel of ten deele wordt afgewezen.

Mededeeling der uitspraak wordt aan den verzoeker gezonden bij aangeteekenden brief of tegen gedagteekend ontvangbewijs.

Artikel 98.

Hij die bezwaar heeft tegen de uitspraak op zijn verzoekschrift, kan binnen eene maand, nadat de mededeeling ingevolge het vorig artikel ter post is bezorgd of tegen ontvangbewijs is uitgereikt, in beroep komen bij den raad van beroep voor de directe belastingen tot wiens rechtsgebied de gemeente van aanslag behoort.

Het beroep op den raad wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift.

Een afschrift der uitspraak van den inspecteur wordt daarbij overgelegd.

HOOFDSTUK XIV.

*Voorkoming van dubbele belasting.***Artikel 99.**

Indien een persoon, vallende onder art. 1a, tevens in ééne of meer der koloniën en bezittingen van het Rijk aan eene inkomstenbelasting is onderworpen, wordt zijne volgens artt. 37 en 38 berekende belasting verminderd met de belasting, eveneens volgens die artikelen berekend, voor een inkomen gelijk aan het gedeelte van zijn inkomen, dat in de koloniën en bezittingen belastbaar is.

Artikel 100.

Vóór 1 Januari 1915 wordt een voorstel van wet ingediend, waarbij geregeld wordt in welke gevallen eene vennootschap, vereeniging of maatschappij, vallende onder art. 1b, die niet uitsluitend binnen het Rijk aan eene inkomstenbelasting of andere naar de winst geheven belasting is onderworpen, recht heeft op vermindering of ontheffing van belasting.

Artikel 101.

Wij behouden Ons voor met vreemde mogendheden verdragen te sluiten waardoor, onder inachtneming van het

beginsel van wederkeerigheid, zooveel mogelijk wordt voorkomen, dat een inkomen of een gedeelte van een inkomen zoowel in Nederland als in het vreemde land — rechtstreeks of door middel van de bron waaruit het wordt verkregen — door directe belastingen van den Staat wordt getroffen.

HOOFDSTUK XV.

*Bijzondere bepalingen.***Artikel 102.**

Het is een ieder verboden hetgeen hem in zijn ambt of betrekking, bij de uitvoering dezer wet of in verband daarmee, nopens inkomen, opbrengst, uitdeelingen, en in het algemeen nopens de zaken of werkzaamheden van een ander, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan noodig is voor de uitoefening van dat ambt of die betrekking, of voor de invordering van eenige aan den lande verschuldigde belasting.

Het verbod van dit artikel geldt mede voor deskundigen, die in verband met de uitvoering dezer wet worden geraadpleegd of met eenige werkzaamheid belast.

Artikel 103.

De bestuurders of beheerende vennoten der bij art. 1b bedoelde vennootschappen, vereenigingen en maatschappijen, zijn gehouden telkens binnen veertien dagen na de vaststelling der balans, een gewaarmerkt afschrift, zoowel daarvan als van de winst- en verliesrekening, te zenden aan den inspecteur der directe belastingen in wiens dienstkring de vennootschap, vereeniging of maatschappij is gevestigd.

Indien in plaats van balans en winst- en verliesrekening, eene rekening in anderen vorm wordt opgemaakt, moet een gewaarmerkt afschrift van deze rekening binnen veertien dagen na hare vaststelling aan den inspecteur worden gezonden.

De inspecteur kan voormelden termijn verlengen en kan genoegen nemen met gewaarmerkte uittreksels.

Artikel 104.

Wij behouden Ons voor, bij algemeenen maatregel van bestuur bepalingen vast te stellen tot verzekering der belasting van personen, die binnen het Rijk een bedrijf of beroep uitoefenen zonder er eene vaste woonplaats te hebben.

Artikel 105.

De gemeentebesturen zijn gehouden aan de inspecteurs der directe belastingen op hun verzoek, kosteloos inzage te geven van de kohieren der directe belasting naar het inkomen en toe te laten, dat zij daarvan afschrift of uittreksel nemen of doen nemen.

Zij verschaffen kosteloos de inlichtingen, die hun door de ambtenaren der directe belastingen voor de uitvoering dezer wet worden gevraagd.

Artikel 106.

Een ieder is gehouden aan den inspecteur der directe belastingen binnen wiens dienstkring hij woont of gevestigd is, op diens aanvraag, binnen veertien dagen eene onderteekende opgaaf te verstrekken van de in zijn dienst zijnde personen, die hier te lande wonen of werkzaam zijn, met vermelding, voor elk hunner, van zijne woonplaats en de belooning die hij in eenigen vorm geniet.

De termijn voor het verstrekken der opgaaf kan door den inspecteur worden verlengd.

Artikel 107.

De gemeentebesturen zijn bevoegd om kosteloos inzage en afschrift te nemen of door een of meer gemeenteambtenaren te doen nemen van de kohieren van aanslagen in de inkomstenbelasting, een en ander voor zooveel betreft de gemeentelijke

Heffing eener inkomstenbelasting.

belastingplichtigen. Bovendien kunnen zij schriftelijk aan de betrokken Rijksambtenaren inlichtingen vragen nopens de bestanddeelen van het vermogen van een zoodanigen belastingplichtige, welke bij de vaststelling van den aanslag in aanmerking zijn genomen. Deze inlichtingen worden schriftelijk verstrekt.

Artikel 108.

Ten behoeve van de uitvoering dezer wet kunnen de ambtenaren, ressorteerende onder het Departement van Financiën, door het Hoofd van dat Departement worden ontheven van de geheimhouding, die hun, in welken vorm ook, bij de wet is opgelegd.

Artikel 109.

Onjuiste aanslagen kunnen door den directeur der directe belastingen, op voorstel van de commissie of den ambtenaar, die den aanslag heeft vastgesteld, ambtshalve worden verminderd.

De ontheffingen volgens hoofdstuk XIII kunnen door dien directeur ambtshalve worden verleend.

Artikel 110.

Wij behouden Ons voor, op grond van dwaling of verschoonbaar verzuim, kwijtschelding of vermindering te verleen van den aanslag, van den aanslag tot navordering en van de verhooging, in de artt. 85 en 91 genoemd.

Artikel 111.

Ten aanzien van den aanslag van een overledene kunnen zijne erfgenamen de bezwaar-, verzoek-, en beroepschriften indienen, tot welker indiening de overledene bevoegd zou zijn geweest.

Artikel 112.

Voor het indienen van bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen worden vertegenwoordigd:

de erfgenamen van een aangeslagene, door één hunner, den executeur-testamentair of den bewindvoerder over de nalatenschap;

minderjarigen en onder curatele gestelden door hun wettelijken vertegenwoordiger.

Alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen door een gemachtigde worden ondertekend.

In alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften moet, indien degene die voor zich zelf of als vertegenwoordiger optreedt, niet binnen het Rijk woont of gevestigd is, woonplaats binnen het Rijk worden gekozen.

Artikel 113.

De aanslagbiljetten worden in gesloten omslag uitgereikt. Aanslagbiljetten, die bij de betaling in gesloten omslag worden aangeboden, worden, na afschrijving der betaalde som, op dezelfde wijze teruggegeven.

Artikel 114.

De belasting der personen vallende onder art. 1 a, die geen vaste woonplaats binnen het Rijk hebben, alsmede de belasting ingevolge art. 1 b en c en art. 2, is dadelijk in haar geheel invorderbaar.

Artikel 115.

Voor een aanslag tot navordering van belasting, die na overlijden van den belastingplichtige wordt vastgesteld, en voor de verhooging van dien aanslag ingevolge art. 91, zijn de erfgenamen niet verder aansprakelijk dan ieder tot het beloop van zijn erfdeel, vermeerderd met het bedrag van hetgeen hem gelegateerd is.

Artikel 116.

De stukken betreffende de toepassing dezer wet of daaruit voortvloeiende, zijn vrij van zegel en worden, voor zoover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd.

Voor de aangeteekende brieven, te verzenden krachtens de artt. 76 en 97, wordt vrijstelling verleend van het aanteeke-recht, bedoeld in art. 11 der wet van 15 April 1891 (*Staatsblad* n°. 87). Voor die brieven vervalt de aanspraak op schadevergoeding, bedoeld in art. 12 dier wet.

HOOFDSTUK XVI.

*Strafrechtelijke bepalingen.***Artikel 117.**

Hij die eene aangifte, als bedoeld bij hoofdstuk VIII, voor zich zelve of voor een ander, opzettelijk onjuist of onvolledig doet, wordt, indien daaruit nadeel voor het Rijk kan ontstaan, gestraft met geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

De bepaling van het eerste lid blijft buiten toepassing, indien de aangever, zolang het openbaar ministerie niet is verwittigd, uit eigen beweging alsnog eene juiste en volledige aangifte doet, mits:

hetzij de aanslag nog niet is vastgesteld en de aangever niet overeenkomstig art. 70 tot het geven van nadere inlichtingen of tot het verleen van inzage van boeken of andere bescheiden is uitgenoodigd;

hetzij de aanslag te laag is vastgesteld.

Artikel 118.

Hij die in de gevallen, bedoeld bij artt. 81 en 88, persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde, opzettelijk eene valsche verklaring aflegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 119.

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:

1°. hij die aan den inspecteur, de schattingscommissie, de commissie van aanslag of den raad van beroep, opzettelijk een valsch of vervalscht geschrift als bewijsstuk overlegt;

2°. hij die, nadat hem door den voorzitter der schattingscommissie, den inspecteur of den raad van beroep, is gevraagd inzage te verleen van boeken of andere bescheiden, die tot staving zijner aangifte of bewering kunnen dienen, of nadat zijn aanbod om inzage van boeken of bescheiden te verleen, is aanvaard, aan dien ambtenaar of raad, of aan den door den raad aangewezen deskundige, opzettelijk een valsch of vervalscht boek of ander geschrift ter inzage aanbiedt;

3°. hij die, door den inspecteur gevraagd om eene opgaaf als bedoeld bij art. 106, opzettelijk eene valsche of vervalschte opgaaf verstrekt;

4°. hij die, naar aanleiding van art. 103, aan den inspecteur opzettelijk een valsch of vervalscht afschrift of uittreksel van eene balans of rekening zendt.

Artikel 120.

Hij die opzettelijk de bij art. 102 opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Geene vervolging wordt ingesteld dan op klachte van hem te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Artikel 121.

Hij die niet volledig voldoet aan zijne verplichting ingevolge art. 106, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Indien de verplichting ingevolge dat artikel rustte op eene naamlooze vennootschap, eene coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging, eene onderlinge verzekering-maatschappij of eene stichting, wordt de strafvervolging ingesteld en wordt de straf uitgesproken tegen de leden van het bestuur.

Artikel 122.

Overtreding van art. 103 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 123.

Overtreding der krachtens art. 104 bij algemeenen maatregel van bestuur vastgestelde bepalingen wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 124.

De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, behalve de feiten strafbaar volgens artt. 121, 122 en 123, die als overtredingen worden beschouwd.

Artikel 125.

Met het opsporen van overtredingen dezer wet zijn, behalve de bij art. 8, nos. 1—4 en 6, van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de ambtenaren der directe belastingen.

Zij maken van hunne bevinding proces-verbaal op, dat bij overtreding van art. 121, 122 of 123, den bekeurde in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 126.

De feiten strafbaar volgens artt. 121, 122 en 123, worden vanwege Onzen Minister van Financiën vervolgd op de wijze bedoeld bij art. 141, 2° van het Wetboek van Strafvordering.

Wanneer is aan te nemen, dat bij den bekeurde geen opzet tot ontduiking van belasting heeft bestaan, kan hij, zoolang hij niet is gedagvaard, door of vanwege den Minister tot transactie worden toegelaten.

Artikel 127.

Wanneer eene veroordeeling krachtens art. 117 onherroepelijk is geworden of daaraan door den veroordeelde vrijwillig is voldaan, wordt de aan het Rijk onthouden belasting, ook na het verstrijken van den bij art. 82 bepaalde termijn, nagevorderd. Art. 84 is hierbij niet van toepassing.

Tegen den aanslag kan niet worden opgekomen. Gebleken abuizen in de berekening worden door den directeur ambtshalve hersteld.

HOOFDSTUK XVII.

Overgangs- en slotbepalingen.

Artikel 128.

Van de pensioenen, wachtgeld en lijfrenten, die vóór het in werking treden dezer wet zijn ingegaan, zijn de eerste f 1000 slechts voor de helft aan de belasting onderworpen.

Deze bepaling is niet van toepassing op lijfrenten, die bij huwelijksche voorwaarden of ter zake van huwelijk, door bloedverwanten of aangehuwden in de rechte opgaande linie, ten behoeve van kinderen of andere afstammelingen zijn gevestigd.

Artikel 129.

In afwachting dat de wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* n°. 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen door eene nieuwe wet wordt vervangen, gelden voor de inkomstenbelasting de volgende afwijkende bepalingen.

De kohieren worden niet executoir verklaard of afgekondigd. De invordering geschiedt krachtens de kohieren zooals zij door den inspecteur zijn vastgesteld.

De aanslagen naar tijdsgelang zijn invorderbaar in zooveel gelijke termijnen als er na de maand die in de dagteekening van het aanslagbiljet is vermeld, nog maanden van het belastingjaar overblijven. Op den laatsten dag van elke dier maanden vervalt een termijn. Vermeldt de dagteekening van het aanslagbiljet eene latere maand dan de voorlaatste van het belastingjaar, dan is de aanslag dadelijk in zijn geheel invorderbaar.

De aanslag is mede dadelijk in zijn geheel invorderbaar, wanneer de aangeslagene het Rijk metterwoon wil verlaten.

De belasting die drie jaren na de dagteekening van het aanslagbiljet of na de laatst beteekende akte van vervolging niet is ingevorderd, is verjaard.

Artikel 130.

In de wet van 27 September 1892 (*Staatsblad* n°. 223) wordt de volgende wijziging gebracht:

Artikel 10 wordt gelezen:

Indien de waarde van het vermogen, overeenkomstig de vorige artikelen bepaald, minder bedraagt dan f 16 000, is geen belasting verschuldigd. Is de waarde f 16 000 of meer, doch minder dan f 30 000, dan is verschuldigd f 1 van elke geheele som van f 1000, waarmede zij het bedrag van f 15 000 te boven gaat. Is zij f 30 000 of meer, dan is verschuldigd f 0,50 van elke geheele som van f 1000.

Artikel 131.

Behalve voor de reeds verschuldigde belasting, vervalt, bij de invoering dezer wet, de wet van 2 October 1893 (*Staatsblad* n°. 149) tot heffing eener belasting op bedrijfs- en andere inkomsten.

De belasting wegens uitdeelingen, als bedoeld bij art. 5 § 1 dier wet, welke vóór 1 Mei 1915 worden gedaan en betrekking hebben op een boekjaar, dat op of na dien dag eindigt, bedraagt f 5 van elke geheele som van f 100.

Voor 1 Januari 1915 wordt een voorstel van wet ingediend waarbij het bedrag van het overgangsrecht bepaald in art. 43 der Successiewet wordt herzien.

Artikel 132.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel: „Wet op de Inkomstenbelasting 1914”.

Artikel 133.

Deze wet treedt in werking op 1 Mei 1915, met uitzondering van de bepalingen vervat in artt. 100, 101 en het tweede en derde lid van art. 131, welke bij hare afkondiging in werking treden.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Financiën,